

Neumann, komentář k c. ř. s. str. 78, bod 46 a rozhodnutí bývalého vídeňského nejvyššího soudu ze dne 6. října 1858 Z. 11.001, Gl. U. čís. 631 a ze dne 25. února 1873, čís. 1719, G. U. čís. 4890). Pořad práva jest tedy vyloučen také pro žalobu proti obecním strážníkům.

Čís. 5749.

Ustanovení druhého odstavce čís. 4 Šu 216 ex. ř. o starších než tříletých úrocích platí, i když bylo jich promlčení přerušeno žalobou. Lhostejno, že bylo povoleno dražební řízení a poznámka jeho zavedení také pro ony starší úroky.

Útraty dovolacího rekursu v rozvrhovém řízení nelze přiznati.

(Rozh. ze dne 10. února 1926, R I 1089/25.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za nemovitost, prodanou dne 29. srpna 1924 v exekuční dražbě, nepřikázal soud první stolice knihovni a zároveň vymáhající věřitelce, spořitelně v S., úroky z prodlení starší tři let od příklepu v stejném pořadí s jistinou. Rekursní soud přikázal i ony úroky.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Rekursní soud vyhověl rekursu knihovni a zároveň vymáhající věřitelky, spořiteny v S., poněvadž prý bylo promlčení úroků žalobou C 30/23 přerušeno a poněvadž prý exekuční titul, jenž jest základem exekuce, výslovně spořitelně přiznává od 1. ledna 1921 počínající běžný úrokový nedoplatek. S názorem rekursního soudu o přerušeném promlčení jest souhlasiti, nikoliv však s dalším názorem, že by již proto příslušelo těmto starším než tříletým úrokům stejné knihovni pořadí s jistinou. Výslovné ustanovení Šu 216 čís. 4 druhý odstavec ex. ř., že stejnou přednost s jistinou mají jen úroky, které ze smlouvy nebo ze zákona příslušejíce nejsou déle tři let přede dnem příklepu zadrženy, jest tomuto dalšímu názoru rekursního soudu na závadu. Okolnost, že na základě uvedeného exekučního titulu povoleno bylo dražební řízení, a poznámka jeho zavedení také pro ony starší než tříleté úroky a úroky z prodlení, nemá jiného významu, než že pro tyto úroky platí pořadí knihovniho zápisu, pokud se týče poznámky zavedeného dražebního řízení (§ 216 čís. 4 první odstavec a § 135 ex. ř.), po případě bylo by lze je uspokojiti podle ustanovení Šu 217 čís. 2 ex. ř., nikoliv však v stejném knihovniho pořadí s jistinou. Také bylo by lze úroky ty přiřknouti v rámci jistoty (kauce) pro vedlejší závazky, pokud nebyla již vyčerpána, avšak tu nelze přehlédnouti, že spořitelna v rámci této jistoty v úhrnné sumě 700 Kč úroků těch nepožadovala a že první soud výslovně zjistil, že úhrada takovýchto úroků v kauci pro vedlejší závazky ujednána nebyla.

Tomuto zjištění spořitelna ve svém rekursu proti usnesení prvního soudu ani neodpírala, nýbrž jen uvedla, že přes to má se kauce vztahovati i na úroky a úroky z prodlení starší tří let. Tímto výkladem však spořitelna svou přihlášku v první stolici nepodepřela a ztrácí proto nárok ten. Odůvodněnému dovolacímu rekursu bylo tedy vyhověti a podle §§ 234 odst. 1 a 233 odst. 1 ex. ř. rozhodnouti ihned jak uvedeno. Útraty dovolacího rekursu nelze jako útraty opravného řízení po skončeném dražebním řízení přiznati (Jud. 201 býv. víd. nejv. s.).

Čís. 5750.

Nepřípustným jest pořad práva pro nárok proti obci o náhradu škody, opírající se jen o to, že obec ve své funkci jako vykonatelka místní policie jest povinna pečovati o bezpečnost a snadnost provozu na cestách veřejných a se nepostarala o to, by ulice rozkopané (telefonním vedením) byly řádně a správně upraveny tak, by byl provoz bezpečným.

(Rozh. ze dne 10. února 1926, R I 69/26.)

Obec R. v Čechách zavádějíc telefonní vedení, opomenula rozkopanou ulici řádně upravit. Tím se stalo, že se žalobcův kůň probořil do nedostatečně zasypané prohlubně a musel býti poražen. V žalobě, jíž domáhal se na obci náhrady škody, uvedl žalobce doslovně, »že obec jest povinna škodu žalobci nahraditi, poněvadž ve své funkci jako vykonatelka policie silniční se nepostarala o to, aby ulice, která byla telefonním vedením rozkopána, řádně a správně byla upravena tak, aby byl bezpečný provoz.« K námitce nepřípustnosti pořadu práva s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl. D ů v o d y: Žalobce opírá v žalobě nárok na náhradu škody proti žalované obci o ustanovení §u 37 obec. zřízení, ježto žalovaná obec ve své funkci jako vykonatelka policie silniční v tomto případě se nepostarala o to, by ulice, která byla telefonním vedením rozkopána, řádně a správně byla upravena tak, by byl bezpečný provoz. Dle §u 37 poslední odstavec obec. zřízení, rozhodne o tom, zda jest obec povinna dáti náhradu, úřad politický vyslechna okresní zastupitelstvo. Nedojde-li k dohodě o tom, mnoho-li náhrady se má dáti, budiž jí průchod zjednan pořadem práva. Spisy okresní politické správy jest zjištěno, že žalobce sice podáním ze dne 16. října 1924, došlým onoho úřadu dne 21. října 1924 žádal politický úřad o rozhodnutí v. tom směru, že obec R. při výkonu místní silniční policie jednala nedbale, že důsledkem toho jest tu ručební závazek obce a že obec je povinna nahraditi žalobci škodu 3.500 Kč. Týmiž spisy však dále zjištěno, že okresní správa politická výměrem ze dne 16. května 1925 vůbec o tom nerozhodla, zda jest v tomto případě dán ručební důvod obce či nikoliv. Poněvadž dle §u 37 poslední odstavec obec. zřízení teprve po rozhodnutí politického úřadu, že tu jest ručební důvod, může býti nastoupena cesta pořadu práva, bylo námitce nepřípustnosti pořadu práva dáti místo a v důsledku toho žalobu odmítnouti. Na tom nemůže nic změnit ani to, že v onom výměru okresní správa politická poukázala žalobce na pořad